

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Haeresis vna aliam atque aliam parit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

- II. Plus quam ducentas nostro tempore esse hereses.
 III. De Adiaphoristis, quibus omnia sunt indifferentia.
 IV. De Interimistis & Vquitarijs.
 V. De Maioristu.
 VI. De Ofsandrinis.

I. QVEMADMODVM in magnis calamitatibus malum fere malo addi, & primum secundo aggravari sole; sic in Schismate Ecclesie ex vna heresi alia, atque ex hac rursus alia pullulant; eo quod erroris cursus nullis finibus sit circumscriptus. Ac veluti ab vno vitio ad alia transitur; sic ab heresi vna in alia devenitur. Similiter *vs hereses cito nascuntur, ita quoque cito pereunt*, ut in signis hereseomastix S. Augustinus scribit. (a) Et quemadmodum Arius ille prius se ead calcem peruenit, quam e carceribus fuit egressus. sic nostri quoque temporis complures heresiarchas prius curriculum suu absoluisse, quam coepisse vidimus. Alius enim alium sequitur, caudis inter se, ut Samsonis vulpeculae, colligati: capitibus vero qua maxime disunctim: similes illis acribus qua ex vna regione in aliam auolant, prout hac vel illa est calidior. Ut denique res omnes Naturae gremio comprehensa oriuntur; atque aboriuntur quot die; sic hereses in corde Ecclesie, vel fidelibus remedio surgunt; & cadunt. Sic enim D. uis Paulus scribit, oportere esse hereses, ut electi cognoscantur. Et bonus ille Lutherus Comment. in Psalmum xv. idem testatur, inquitens. *quamuis hereses & sectae multa apportent damna, id tamen boni adferre quod S. scriptura cognitionem nobis aperit.* Hoc igitur viperarum, matrem suam necare conantium, genimiae nullum saeculum a nato & passo nostro Salvatore ad haec vsque tempora immune fuit (b). Primo saeculo existerunt Simon & Cerinthus. Secundo Gnostici, Marcionista, tertio Nouariani & Samosatreniani. Quarto Ariani, Donatista, Eustathiani, Eunomiani, Ardeani, Luceseriani, Seleuciani, Iouiniani, Helvidiani. Quinto Manichaei, Pelagiani, Nestoriani & Eutychiani. Sexto Iacobitae. Septimo Armeniani & Mahumetani. Octauo Iconomachi. Nono Pauliniani. Decimo Graeci. Undecimo nescio quae quisquiliae, sub quodam Bogomillo, & altero nescio quo Taudemo. Duodecimo Abeillardii & VValdenses. Decimotertio Albigenfes. Decimoquarto Fraticelli, Beguardi, Lollardi, Flagellantes, & VVicleuista. Decimoquinto Huslita. Decimosexto Lutherani, Anabaptista, Sacramentarij; & qui non de quibus postea dicemus. Quamuis au-

tem totum curriculum hereseos, quacumque ocularos stetas, nihil nisi tam auctorum quam sequacium strage & exitia ostendat, (c) ut qui plerique omnes e curru tanquam remerarij Phaethontes seu solis rectores (d) praecipitatis ceruice fregerunt; nihilo tamen segnior ille mendacij pater, hoc ipso plures ad id e decurrendum stadiu allucere studuit, simulans, hanc colluui esse Ecclesiam Militantem; suos milites, Dei esse milites; suosque martyres, Dei esse martyres. Sed qui viderit ex vna parte exercitum veteranorum bene instructum, praecunte supremo duce, galea caput recto, manibus hastam gestante; sequentibus deinde grauis & leuis armaturae ferentarijs, & hastatis, in quorum medio vexillum explicatum volat, sonantibus vndique tympanis, postremo denique agmine clausum: ex altera vero imbellem puerorum turbam, in arundine per plateas equitantium, ligneis gladijs praecinctorum, fustes pro hasta humeris gestantium, sudariu perticae alligatum pro vexillo praefertentium, & olam pro tympano pulsantium, nullo certo ordine, omnibus imperantibus, nemine parente, hinc inde inter se circumcursantium & conelamantium; is viuam veluti imaginem verae & adulterinae Ecclesiae cernet. Sed non duces tantum, uti superioribus capitibus factum est, videamus, verum etiam ipsas vulgarium militum copias lustremus.

Triceps illa heresis, siue tres illae factiones, de quibus in praecedentibus capitibus egimus nempe Anabaptistarum, Confessionistarum seu Lutheranorum, ac denique Sacramentariorum in multas alias imo infinitas fere distictae sunt, dum hi illum, alij alium antesignanum noui alicuius dogmatis inuentore sequuntur; & singuli notam tam suam quam aliorum intelicitatis telam exordiuntur. Et quis omnes recensere possit? quam soli Eustathiani olim teste Nicephoro, (e) in duodecim factiones fuerint diuisi. Vix hoc proximum credere poterit saeculum, quod haec heresis videbit interitum illudque Lactantij (f) veru esse deprehendet, *Multi tudine religionu irreligionis producere.* Omnes illi qui ab antiqua discesserunt Ecclesia, in Theatro Christiãtatis sese ostentant, verba sua pro dei verbis veditantes, (g) & ut plus quam

a Tom. 9. ser. de Cataclysmo b Tabula chronologica Galteri item Anatomia Ecclesiae Catholicae c Vide Reusnerum in opere Genealogico, ubi familia illustres heresis introducta auctores extincta cornuntur plurima d Ouid. lib. 2. metamorph. in i. c Lib. 18. cap. 45. f Lact. lib. 1. g Vide fusa in Myserio fraudis praedicatorum auct. Hieron. Mulmanno.

quam alij sapere videntur, singuli novam aliquam opinionem comminiscetes. Hæc enim vis est vocis *ἄρεσις*, quæ Latina lingua idem significat quod *electio*: sic ut hæreticus is dicatur, *quis novum aliquod & singulare doctrina genus, communi Ecclesie sententia seu consensui contrarium, eligit, idque deinde tanta defendit pertinacia, ut totam Christianitatem cæcitatibus condemnare quam errorem suum agnoscere malit.* Hoc quidem fecerunt ac faciunt omnes nostri temporis hæretici, prædecessorum suorum vestigia sequentes. Quod si horum aliquot enumeravero, cum omnes non possim, id eo fit, ut quemadmodum ab Heliogabalo olim octo calvi, octo gibbosi, octo claudi, octo podagrici, octo surdi, octo crassi, octo macilentii, octo breves, octo longi convivio fuerunt adhibiti, ut tam male inter se convenientium hominum diversitate ac dissimilitudine rituum spectantibus moveret; sic hic quoque lectores tantam hæreseon licet à se invicem enatarum difformitatem ac monstruosam discrepantiam videant, quæ tanta est, ut diabolus ipse Mundi stultitiam ridere ac ludibrio habere, vel potius Germania in tot sectas divisa, in prædam ei data videatur.

II. In quovis fere angulo novam nasci videmus ecclesiam, quæ tamen ipsa etiam cum Luna subinde & cito quidem suam faciem mutat: ut Georgius Saxonie Dux non minus vere, quam facere dixerit: (a) *Quamvis forte Vitebergenses vicini sui sciant quid hodie credant; sed amen certo scire, nescire illos quid cras sint credituri.* Et eorum quidem qui Lutherani dici & haberi volunt, qui que Lutherum doctrinæ suæ auctorem & patronum faciunt, triginta quatuor sectæ à quibusdam notatæ sunt. Neque hoc à Catholicis solum, sed ipsi quoque Novis Evangelicis factum est: *qui plusquam ducentas una serie factiones recensent* ut è Pantaleonis, Funcij, Lavateri, Lindani & aliorum scriptis apparet. (b) Mihi quidem sentinam hanc vel potius cloacam diaboli foedissimam aggredienti, religio quædam obijcitur, tot execrabiles blasphemias, quas tangere me oportet, exhorrescenti: eo que breviter tantum hæreses ceteris magis notabiles recensere. Et velut in parvo annulo ingentis colossi imago sculpi potest; sic tribus aut quatuor capitibus ingentem eorum repræsentabo multitudinem, quæ cælo bellum inferre ausa fuit; non tamen gigantibus illis, sed Pygmæis magis similes, sagittis armati, & in decutendis segetum aristas non minus quàm

alij in celsissimis arboribus deijciendis laboris fumentes. Veniam mihi dabit, spero, Christiani Catholici, tot tantisque blasphemias cocervaturi. Videbitis quemadmodum cicadæ iisdem locis nascuntur, vivunt & occidunt; sic magnam istarum sectarum partem ibi sepulchrum, ubi primæ earum fuere cunabula, invenisse. Harum ego singulas nullo certo ordine, sed prout quæque sub manum venerit, recensere nec ortum cuiusque in tanta confusione anxie investigabo. Quis enim in tanta confusione ordo à me posci queat? Tanto vero magis nullum mihi hic servandum ordinem puto, quod fidus hæreticorum Advocatus & malus historicus Sleidanus plerisque velum obducit, pudore, credo, suffusus, Prophetam suum tam multiplicis, difformis ac monstruosæ prolis parentem evasisse videns; atque alij etiam, qui tam in Gallia quam Anglia de restauratione Ecclesie scripserunt, pleraque ne nomine quidem sibi notas esse simulant.

III. Vix Lutherus cucullum abjecerat, vix primum in Ecclesiam assultum fecerat; quum ecce ingens turba perturbatio per totum Christianum Orbem sequuta est, plerisque horribili illa voce Lutheri intoxicatis: *Maledicti omnes qui aures suas doctrina mea non aperiant vel potius fumo putei Apocalyplici, quem Lutherus clavi Doctorali sua aperuerat, dum omnes homines Sacræ paginæ creavit Doctores, interpretes & Pastores &c. Nec mora. Plurimigustata Evangelicæ libertatis dulcedine carni grata, & ipsi tentare aliquid voluerunt, aientes, tam sibi quam Luthero licitum esse veritatem investigare, & scripturæ secreta aperire. Honorem ex tunc quisque & gloriam ambiebat, quisque primus esse cupiebat. Unde rectè à S. Augustino dictum est, *Mundana gloria cupiditatem omnium hæreseon esse matrem. Quis que Spiritum sanctum sibi datum dicebat.* Christum hic, alius alibi monstrabat; plane ut Salvator noster eventurum prædixit. (c) Novam sibi quisque religionem formabat; omnes tamen interea nullam habebant. Rectè Hieronymus, (d) *Hæreticos suum quemque Deum habere, ait, talem scilicet qualem ipsi sibi formatint.* Nihil antea tam certum in Fide atque immotum fuerat, de quo non dubitabatur. (e) Nulla iam par erat*

a In Edicto suo. b Omnes has ad 212. nominatas Vide in Anatomia Eccl. Catholica Francos. 1653. cusa in 4. c Matth. 24. d In c. 11. Osee. c Vid. And. Fabr. in Hermo. Evang.